

Дугогодишњи главни тужилац Хашког трибунала Серж Брамерц тврди да, да није било тог суда, "данас би многи ратни злочинци још слободно ходали наоколо".

Он није искључио ни сценарио по ком би и Радован Караџић "вероватно био министар у Србији и залагао се за пријем своје земље у ЕУ". "Али, данас он седи у затвору и то је наша заслуга. Донели смо више пресуда него било који други сличан суд. У Хагу је осуђено 90 оптуженика из свих зарађених страна", рекао је Брамерц, преноси Дојче веле.

Испричао је да га је у јулу 2008. позвао шеф кабинета тадашњег председника Србије Борис Тадић и питао да ли може да дође код њега у Хаг. "Дошао је у моју канцеларију, где сам му показао потернице са траженим особама. Он је одмах показао на Караџићеву фотографију и рекао: 'Мислимо да смо га идентификовали. Полиција ће сада извести операцију. После тога ћемо вас позвати телефоном'", рекао је Брамерц.

Каже да је Тадић тада остао код њега на вечери, све док није позвао лично председник Србије и коначно потврдио: "Имамо га, имамо Караџића".

Према његовим речима, након те вести, расположење у његовој канцеларији је било "невероватно емоционално", а поједини државни тужиоци који су годинама гонили Караџића нису могли да суздрже сузе.

Брамерц је признао да су, у време када, додуше, он још није био на функцији, истражитељи знали да се Караџић и (Ратко) Младић неометано крећу, али "да су претпостављени размишљали да морају да чувају мир и да не смеју да хапсе народне хероје".

Као најнепријатнијег оптуженог он је означио Војислава Шешеља, који се сам бранио, па је самим тим имао приступ многим документима, а истовремено је објављивао књиге у којима су се појављивала имена заштићених сведока.

"Последица је била: масивно утицање на сведоке. Има сведока који су га раније теретили, али нису поновили своје исказе и пред судом. Тако се суђење нажалост завршило ослобађањем", рекао је Брамерц.

Брамерц је поновио да не разуме због чега је Жалбено веће Трибунала ослободило Момчила Перишића и Анту Готовину, да је имао доста, 25 до 30 сусрета са мајкама из Сребренице и да је привилегија радити нешто што може да има позитивне последице.

Брамерц је рекао и да се једном годишње састаје са тужиоцима других трибунала УН, али да том приликом не разговарају о детаљима случајева које воде.

"Ја то зовем терапијским разговорима. Као главни тужилац сте заправо врло сами. У почетку сам имао 500 сарадника, али и поред тога је човек некако усамљен у простору", закључио је Брамерц.

(Танјуг)